

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 20/14
U Luxembourgu, 13. veljače 2014.

Mediji i informiranje

Presuda u predmetu C-466/12
Nils Svensson i dr. protiv Retriever Sverige AB

Vlasnik internetske stranice može, bez ovlaštenja nositelja autorskih prava, uputiti, putem hiperpoveznica, na zaštićena djela kojima se može slobodno pristupiti na drugoj stranici

Isto je i u slučaju kada internetski korisnici koji kliknu na poveznicu imaju dojam da im se djelo pokazuje na stranici koja sadrži poveznicu

Novinski članci kojih su autori nekolicina švedskih novinara objavljeni su, uz sloboden pristup, na internetskoj stranici novinâ Göteborgs-Posten. Švedsko društvo Retriever Sverige uređuje internetsku stranicu na kojoj svojim klijentima nudi internetske poveznice (hiperpoveznice) na koje je moguće kliknuti a koje vode do članakâ objavljenih na drugim internetskim stranicama, među kojima se nalazi stranica novina Göteborgs-Posten. Društvo Retriever Sverige nije pritom zatražilo od tih novinara ovlaštenje za stavljanje hiperpoveznicâ koje vode do članaka koji su objavljeni na internetskoj stranici novina Göteborgs-Posten.

Svea hovrätt (žalbeni sud iz Sveae, Švedska) je pokrenuo postupak pred Sudom s ciljem da sazna predstavlja li davanje popisa takvih poveznica **radnju priopćavanja javnosti** u smislu prava Unije¹. U slučaju da je odgovor potvrđan, stavljanje hiperpoveznicâ ne bi bilo moguće bez ovlaštenja nositelja autorskih prava. Doista, pravo Unije propisuje da autori imaju isključivo pravo davanja ovlaštenja ili zabrane svakog priopćavanja javnosti njihovih djela.

Sud u presudi s današnjim danom zauzima stav da stavljanje poveznicâ na koje je moguće kliknuti a koje vode do zaštićenih djelâ treba smatrati **radnjom priopćavanja**. Naime, takva se radnja definira kao stavljanje na raspolaganje javnosti djelâ na način da im ona može pristupiti (čak i ako se javnost tom mogućnošću ne koristi). Uz to se potencijalni korisnici stranice koju uređuje društvo Retriever Sverige mogu smatrati javnošću, uzimajući u obzir da je njihov broj neodređen i dosta velik.

Sud međutim podsjeća da priopćavanje treba biti učinjeno jednoj **novoj javnosti**, odnosno javnosti koju nisu uzeli u obzir nositelji autorskog prava kada su davali ovlaštenje za prvotno priopćavanje. Prema mišljenju Suda, ne radi se o jednoj takvoj „novoj javnosti“ u slučaju kada stranicu iskorištava društvo Retriever Sverige. Naime, budući da se djelima na stranici novina Göteborgs-Posten moglo slobodno pristupiti, korisnici stranice društva Retriever Sverige moraju se smatrati dijelom javnosti koju su novinari uzeli u obzir kada su odobrili objavu članaka na stranicama novina Göteborgs-Posten. Ovu konstataciju ne dovodi u pitanje činjenica da internetski korisnici koji kliknu na poveznicu imaju dojam da im se djelo pokazuje na stranici društva Retriever Sverige, dok se u stvarnosti ono nalazi na stranici novina Göteborgs-Posten.

Sud iz navedenog zaključuje da vlasnik internetske stranice poput društva Retriever Sverige može bez ovlaštenja nositelja autorskih prava uputiti, putem hiperpoveznicâ, na zaštićena djelâ kojima se može slobodno pristupiti na nekoj drugoj stranici.

¹ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklajivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društву (SL L 167, str. 10) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 17., svežak 1., str. 119).

Drugačije bi bilo kada bi hiperpoveznica omogućavala korisnicima stranice na kojoj se ona nalazi da zaobiđu mjere ograničenja koje je postavila stranica na kojoj se nalazi zaštićeno djelo kako bi se pristup javnosti ograničio samo na preplatnike, jer u tom slučaju navedeni korisnici ne bi bili smatrani kao javnost od strane nositelja autorskog prava kada su dali ovlaštenje za prvočipavanje javnosti.

Na posljetku je Sud presudio da države članice nemaju pravo šire zaštiti nositelje autorskog prava na način da prošire pojam „priopćavanja javnosti“. Naime, navedeno bi dovelo do stvaranja pravnih neusklađenosti i time pravne nesigurnosti dok je cilj predmetne direktive ponajprije otklanjanje tih problema.

NAPOMENA: Zahtjev za prethodnu odluku omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute zahtjev Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora rješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106